

ge vigtigheden af, at nazitidens forbrydelser af-dækkes, ikke mindst for at modvirke, at historien gentager sig, for det er jo ikke kun historisk, vi kan tale om nationalisme, nationalistiske strømninger og hæmningsløse nationalistiske ledere; det har vi jo set også i nyere tid i Eksjugoslavien, og vi ser det også den dag i dag. Faktisk synes jeg, vi oplever et skred i holdninger.

Nutidens nationalistiske strømninger giver mindelser om fortiden. Deres budskab er det samme: Vi skal være os selv nok. Midlerne er også de samme: mistænksomhed og had over for anderledes tænkende. Resultatet er det samme: Forråelsen tager til.

I dag bliver der faktisk sagt ting, som var fuldstændig utænkelige for bare 5 år siden, og det er jo udtryk for et skred, et uhyggeligt skred. Derfor er det væsentligt, at vi holder fast i historien og historiens forbrydelser for at lære af det, for at undgå gentagelser.

Vi skal for alt i verden stå op imod den selvtilstrækkelighed, som nationalisme er et udtryk for, og advare imod en udvikling, som har så klare paralleller til 1930'erne, at man skal være direkte historieløs for ikke at kunne se farerne heri, og netop for at lære af historien, er det utrolig vigtigt, at arkiverne er åbne.

Jeg havde gerne set, at man havde lavet en generel sænkelse af tilgængelighedsfristerne, og det vil jeg arbejde for, når vi nu skal til at revidere arkivloven, for jeg mener, det er væsentligt. Hensyn til statens sikkerhed vil aldrig nogen sinde kunne strække sig så lang tid tilbage, og det er der også en lang række andre lande som har erkendt, og derfor har de nedsat tilgængelighedsfristerne.

Det er ikke det, der er på dagsorden i dag. Det, der for mig er vigtigt, også med det forslag til vedtalelse, der ligger, og som SF tilslutter sig, er, at man også giver en fortolkning af, hvad en liberal adgang til arkiverne for perioden 1933-1950 indebærer, for den indebærer, at alle dokumenter af betydning for afdækning af holocaust og besættelsestidens historie bliver tilgængelige for offentligheden, og den indebærer naturligvis, at en række af dem, der har fået afslag inden Holocaustkonferencen og inden dagens debat, med henvisning til vedtagelsen kan lave en ny ansøgning.

Naturligvis går jeg ud fra, at alle i salen her, også de partier, som har advokeret imod forslaget, er enige i, at når man får adgang til ikke normalt tilgængelige sager, som den her vedta-

gelse lægger an til, indebærer det naturligvis ikke, at man også kan offentliggøre personfølsomme oplysninger. Man kan gennemgå sagerne. Nogle gange vil der være navneforbud, og nogle gange vil der være forbud mod at offentliggøre sygdomsforløb og andre personlige hændelsesforløb, som er forskningsmæssigt uvedkommende, men man kan ikke bruge hensynet til statens sikkerhed eller beskyttelse af embedsmænd som et argument for et afslag.

Derfor vil der være nogle, som med rette kan lave en ny ansøgning og dermed få adgang til at kunne forske, sådan at vi kan leve op til sluterklæringen på Holocaustkonferencen, at alle sten skal vendes om nazitidens forbrydelser med det klare formål at undgå en gentagelse af historien.

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti har med glæde medvirket til, at der blev den her debat, og vi synes i øvrigt også, det er godt, at alle partier i Folketinget har stået bag, at der skulle være en debat om de arkiver, som har været meget omdiskuteret.

Selvfølgelig har også en opfølgning af Holocaustkonferencen været vigtig for os. Vi mener, at der via det forslag om nedsættelse af et dansk center for holocaust- og folkedrabsstudier, som Folketinget behandler i øjeblikket, er taget et meget vigtigt skridt, og jeg mener i og for sig ikke, vi behøver at debattere det meget mere. Sådan er det, og det har alle partier på Christiansborg heldigvis besluttet sig for at bakke op bag.

Derimod må vi nok sige, at det er noget mere skuffende at opleve regeringens holdning og ageren. Det er jo nærmest med djævelens vold og magt, man har villet samle et flertal, som ikke vil være med til at åbne arkiverne.

Vi synes, at man burde have sagt helt anderledes åbent: Der er ikke noget at skjule. Det er så gamle begivenheder, at der ikke er nogen som helst problemer i, at offentligheden kan få kendskab til, hvad der er foregået før 1950, men det har man altså ikke valgt. Med alle mulige krumspring, som tidligere ordførere har været inde på, er man med en 3-4 forskellige udkast altså nået frem til den vedtagelse, som vi så har fået læst op her fra Folketingets talerstol, men som efterlader nogle meget dybe spor, der går i retning af fortsat lukkethed. Det er drønærgeligt, synes vi i Dansk Folkeparti, at man ikke lever op til de vedtagelser, der blev lavet i forbindelse med Holocaustkonferencen, eller i hvert